

Advent

Je ten čas pokoje a lásky, kdy na stole se
na nás usmívá adventní věnec a lidé pracitnou láskou
jedem k druhému. Adventní věnec radostně přináší
všemi svíčkami cukrovím ~~voni~~ voní celý dům a venku je
krajina pokrytá bílou perinou sněhu. Je pokoj, a proto
mám tento čas rády, vždy se na něj těším, už jen
z pomyslení na pocit volnosti, klidu a odpočinku.

Po skončení adventu tento odpočinek a klid umírá,
ale vždy je jistota, že se příští rok znova vynoří a
nastane pokoj jako každý rok.

Josh Rulseh

Ličeni

Na malé návní stojí oslazený stromek. Je to přesně ten typ vánočního stromku, u kterého se člověk dostane zhybnutím jedovate fialovými světélky a po opsání na jeho nos^{*} se jen k široce a nuceně usměje, řekne „nádherná“ a v jeho doširoka otevřených očích je vidět ~~brázd~~ křes.

Uprostřed stromku stojí stejně ubrusně ~~oslazená~~ oslazený domek - samá bílá světélka a bílé brázdinky.

Malé šarvátky si zoufají: proč musely skončit svou šablonou? Je přece solis lepších míst - třeba pouliční osvětlení!

Stromek je na samé ještě živí, stojí a není co se svým životem. Kdyby měl nohy, vrátí by se sebral, odesel někam hodně daleko, sám by si sedl a snažil by se zapomenout na svou ~~semnou~~ minulost jedovate fialovou semnou minulostí.

Polisovaní hodná jsou i okna obalních domů, která na se musí dívat. Na smutný stromek a světélka která, kdyby mohla, sestáhala by dolů a rozšířila se o hlázdění.

Na světě je spousta krásně oslazených stromků, senhle mezi ně lehoušel nepatří. ~~Historický~~

Blížící šarvátky, jejichž borva se vám vyje do mozku a ranechá sa sebou hlubokou brázdou? Ne, prosím.

* na svítkách sněhové vločky stejně borav

Vánoce

Vánoce tu jsou ras a s nimi přichází sámský vánoční hlas,
jak si stromek hraje s ozdobami a kypí si ve své krásě.
Když se na to koukám už několikrát rok s rodinou bok co bok,
tak je to jak, že se Vánoce nemění. a připadáto jako jeden a
ten samý rok. Však i tak se Vánoce mění, ale oni nové sášítky
vánoční atmosféru nesmění. A když se koukám na tu krásu,
vzpomínám si toho času, kdy ještě ne Vánoce líjval sních, a to
mi chybí do Vánoc svých.

Josef Němec

Vánoce z jiného pohledu

A je to tu čas, to období radosti i smutku.
Aby se lidé mohli těšit z Vánoc, jimi pro to musíme
odolat zimu.

Například ten čas z vyhládkou v lese, kterého jsem
v létě chystal a povídal spát, má ~~spát~~ teď větší
společnost s bramborovými saláty na talíři.

Nebo ten veselý, rožně radostný stromek na benesovském
máinech. U kterého se lidé fotí, aby měli co vidět na
Instagram. Děve vyřídil v černém lese medvěda Benesova.
Bylo mu tam skvěle, hnic mu nechýbělo.

Hnic si na něm dělal své kničky a on jen spokojeně
sledoval, jak mláděta vyváňají a má se lélat.

Občas musel pod nějaké mramorové stvůrky věters, aby
neupadli z takové výšky dolů.

Teď stojí upříznený mládenek, aby šel se stojem
na rovně a symetricky.

Na každé větvě má teď desát náhodných ozdobe, které se
na sebe navzájem upoutávají pomocí. Do toho ~~upříznení~~
světýlka, které jsou na sobě navzájem jako kničky
až na rozpanělení které nejsou něm.

Jen márně sleduje, jak se dřívější lidé smutně rovnají podzem
něj a k dové a stáčení se u něj ~~stáčí~~ a nepřátelím
fotí.

A ~~o~~ skončí svátky, jakmile mu opadají jehličky,
rozvězou a hodí ho do kotle.

Takže abych ho ukončil. Ne vědět, co se jeví jako
překvapení a štěstí, ~~musí~~ být tak, jak se rodí.

Věno

Vzhledem k tomu, že v naší rodině se užloba často nestíhá, jediné o čem bych jakožto o katolické užlobě mohla psát, je adventní věno. To nehledám o tom, že u tatky na nás od Velikonoc z lednice koukal kurátka. Zaprášenej a spínavej, o Hallowsienkou užloby se balt nemysle. Tu nestíháme ani nandovat natož sundat. Teď už ale k věci.

V rodinách v širším okolí v těchto dobách žlobí stál nádherný, nazlobený a vysperkovany věno. Nás by se dal popsat jako kus klacku se ~~tu~~ ^{čtyřmi} hromekami vosky. To zas přeháním, ale co se týče nazlobenosti, není to zrovna luxus. Teď bych to upřesnila - užloba není! Je to síce objemná, ale i tak nel nějak zažachvej) hromekka k sobě předělavch letu se čtyřmi světly ^{na věno}. A zatímco světla na ostetněl věnecch čim hrde k nebi, tak jako Eiffelova věž, naše by se daly přivromat spíše k síkmei věži v Pise. Co se týče věno samotného, je pomerne hoster, a chybě nclělav. Nekomu by mohlo být světele snael i křto. Já si ovšem myslím, že navzobn jých sílamosti to ve čtyřech zlatemar. Něko by si také mohl pomyslet, že je věno až více jednoduchý, jednotvárný, že se ovšem opet přikloním k opakovanému názoru, protože si myslím, že v jednoduchosti je práva. Tímto se věno zřejme ~~heh!~~ ^{řidi!} A i tak na mně působí.

SKVĚLE!

Vánoce

Advent je doba čekání na Vánoce.

Ličení

Já tuhle dobu nemám ráda.

Ty shony kolem dárků, stromčků a ty vánoční písničky.

Dárky pak stejně čekají někde ve skříní nebo pod postelí a nudí se, vědět si nemůžou ani polecat, ani knout se nemůžou, vědět jsou zabalené ve vánočním papíru jako miminka v zavinovačce.

A co ten stromček, ten buď mrazně venku někde schovaný sám zabalený v plastu nebo v síti. Aby byl lépe přizpůsobený místu a nebo se parí někde v domě obvěšený barevnými koulkami a uškrtený svítilky... No a ta hudba, stále to samé už 13 let a co ten telefon, ten už musí být uzpíván. Ale Vánoce to je nejhezčí den v roce, ta nálada! Všichni se na tebe směje a voní doma cukroví.

Pěkně, Aničko.